

Sygn. akt I ACa 334/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jan Kremer
Sędziowie:	SSA Maria Kus-Trybek SSA Teresa Rak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Beata Lech

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2013 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa Stowarzyszenia (...) w W.

przeciwko M. T.

o zapłatę

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 2 stycznia 2013 r. sygn. akt I C 1970/11

I. zmienia zaskarżony wyrok i nadaje mu brzmienie:

„1. zasądza od pozwanego M. T. na rzecz Stowarzyszenia (...) w W. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 16 września 2008 r.;

2. umarza postępowanie odnośnie kwoty 250 zł;

3. w pozostałej części powództwo oddala;

4. znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu”;

II. w pozostałej części oddala apelację pozwanego;

III. oddala apelację strony powodowej;

IV. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 416 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 18 października 2010 r. skierowanym przeciwko M. T. strona powodowa Stowarzyszenie (...) w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 4.366,90 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 4.306,90 zł od dnia 18 października 2007 r. zaś od kwoty 60 zł od dnia 16 września 2008 r., w każdym wypadku do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że pozwany nie uiszczał opłat za publiczne wykonanie utworów słownych, muzycznych i słowno – muzycznych w czasie organizowanych przez niego imprez, do wnoszenia których był zobowiązany na podstawie zawartej między stronami umowy licencyjnej nr (...) Nr (...) / z 2 października 2002 r. Podała, że pozwany w dniu 12 stycznia 2007 r. zorganizował koncert K. w W., w dniu 16 czerwca 2007 r. koncert C.'s, w dniu 9 września 2007 r. koncert K. K. w D. oraz w dniu 31 sierpnia 2008 r. koncert K. K. w M.. Pomimo przedłożenia druku rozliczenia wskazanych imprez, pozwany nie opłacił wynagrodzenia należnego stronie powodowej.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 3 listopada 2010 r. Sąd Okręgowy w Krakowie uwzględnił powództwo w całości.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty, pozwany M. T. zakwestionował w całości wydany nakaz zapłaty, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia. Argumentował, że strona powodowa wniosła powództwo już po upływie trzech lat od dnia wymagalności roszczenia. Nadto wskazał, że koncert K. był zamknięty, a wykonanie nie miało charakteru publicznego. Artystka ta otrzymała za koncert bardzo wysokie wynagrodzenie, które zgodnie z zawartą z nią umową pokrywało wszelkie roszczenia z tytułu praw autorskich, w tym ewentualne strony powodowej. Podniósł, że strona powodowa nie jest w przypadku koncertu K., strona powodowa nie jest uprawniona do chronienia tego rodzaju prawa, gdyż to artystka sama realizuje te uprawnienia bezpośrednio. Zdaniem pozwanego, strona powodowa nie wykazała, aby należne mu było wynagrodzenie w kwocie wskazanej w pozwie. Strona powodowa samodzielnie dopisała sobie należność za koncert K. do wykazu należności.

W piśmie procesowym z dnia 8 listopada 2011 r. strona powodowa cofnęła pozew ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 250 zł za koncert zespołu (...)’s z dnia 16 czerwca 2007 r. i wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 4.116,90 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 4.056,90 zł od dnia 18 października 2007 r. zaś od kwoty 60 zł od dnia 16 września 2008 r.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 2 stycznia 2013 r. Sąd Okręgowy w Kielcach w punkcie 1 zasądził od powanego M. T. na rzecz strony powodowej Stowarzyszenia (...) w W. kwotę 1.211,60 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 1.152,60 zł od dnia 18 października 2007 roku, a od kwoty 60 zł od dnia 16 września 2008 r.; w punkcie 2 umorzył postępowanie co do żądania zapłaty kwoty 250 zł; w punkcie 3 oddalił powództwo w pozostałej części; w punkcie 4 zasądził po strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 403 zł tytułem kosztów procesu.

Sąd I instancji ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia:

Na mocy zawartej przez strony umowy z dnia 2 października 2002 r. strona powodowa udzieliła pozwanemu prowadzącemu działalność gospodarczą, niewyłącznej licencji na publiczne wykonania utworów ze swego repertuaru na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Z tego tytułu pozwany zobowiązał się przekazywać stronie powodowej zryczałtowane wynagrodzenie autorskie płatne do dnia 15 –go następnego miesiąca według następujących stawek: a) 8% wpływów brutto (bez podatku Vat) z opłat za wstęp – w każdym przypadku nie mniej niż 10% wynagrodzenia wykonawców, b) 10% wynagrodzenia wykonawców, gdy nie ma opłat za wstęp, c) ryczałt każdorazowo ustalony przez (...) z licencjobiorcą, w oparciu o tabelę wynagrodzeń autorskich, gdy nie ma opłat za wstęp i wykonawcy nie otrzymują wynagrodzenia. W tym samym terminie pozwany zobowiązał się przekazywać stronie powodowej szczegółowe rozliczenia imprez wraz z wykazem zawierającym utwory wykonane podczas każdej imprezy. Pozwany w dniu 12 stycznia 2007 r. zorganizował w hotelu (...) w W. koncert K. S. występującej pod pseudonimem artystycznym

jako K.. Sąd Okręgowy ustalił, że koncert ten miał charakter zamknięty. Podczas koncertu K. wykonała 12 utworów muzycznych, z których pięć było jej własnego autorstwa (muzyka i tekst), w pozostałych siedmiu przypadkach była współautorem utworu albo nie była w ogóle jego autorem. W dniu 17 grudnia 2006 r., upoważniona ustnie przez pozwanego M. S. (1) zawarła z agencją (...) umowę, która regulowała wszelkie kwestie związane z koncertem. W wykonaniu umowy, pozwany uiszczył na rzecz agencji (...) kwotę 40.000 zł tytułem wynagrodzenia artystki K. za występ oraz wynagrodzenia muzyków, managementu, obsługi technicznej, ochrony, wizażystki. Następnie wynagrodzenie artystce wypłaciła agencja (...). W treści umowy pozwany zobowiązał się do uiszczenia tantiem autorskich za pośrednictwem właściwej terytorialnie Dyrekcji Okręgowej Stowarzyszenia (...) według programu ramowego koncertu dostarczonego przez agencję (...). Polscy autorzy tekstu i kompozytorzy piosenek wykonanych podczas koncertu K. w W. powierzyli swoje autorskie prawa majątkowe do swoich utworów pod ochronę strony powodowej. Z kolei zagraniczni autorzy powierzyli ochronę swoich autorskich praw majątkowych innym podmiotom. Strona powodowa posiada umowy o wzajemnej reprezentacji z zagranicznymi związkami ochrony praw autorskich, na mocy których podmioty te powierzyły jej prawo do wyłącznego udzielenia na jego terytorium wymaganych zezwoleń na wszelkiego rodzaju wykonania publiczne utworów muzycznych, podlegających ochronie na podstawie stosownych przepisów, w tym pobierania wszelkiego rodzaju opłat będących konsekwencją przyznanych zezwoleń oraz wszczynania i prowadzenia wszelkiego rodzaju działań sądowych mającej na celu ochronę tych utworów. Następnie Sąd Okręgowy ustalił, że pozwany zorganizował również występy muzyczne K. K. w dniu 9 września 2007 r. w D. i w dniu 31 sierpnia 2008 roku w M. k. P.. Imprezy te miały charakter otwarty. Jeszcze przed terminem tych występów, upoważniona przez pozwanego M. S. (1) zawarła z K. K. umowy regulujące kwestie związane z jego występami muzycznymi. W wykonaniu umowy, pozwany uiszczył na rzecz tego artysty kwoty 800 i 600 zł za każdy występ. Pracownica pozwanego M. S. (1) na druku rozliczenia imprez, na którym podała imprezy organizowane przez pozwanego w okresie od 1 stycznia 2007 r. do 31 marca 2009 roku, wskazała, że w dniu 16 czerwca 2007 r. odbył się występ zespołu (...)’s, a w dniach 9 września 2007 r. i 31 sierpnia 2008 r. występy K. K.. Wskazała, że występny te były otwarte i niebiletowane. Po otrzymaniu powyższego rozliczenia, pracownik strony powodowej dokonał rozliczenia stawki i wynagrodzenia autorskiego powyższych artystów oraz dopisał koncert K. z dnia 12 stycznia 2007 r. oraz wpisał, że był to koncert „na zlecenie”. Pracownik strony powodowej dokonał również rozliczenia stawki i wynagrodzenia autorskiego dla strony powodowej w kwocie 4.000 zł. W dniu 20 sierpnia 2007 r. pozwany przelał na konto bankowe strony powodowej kwotę 479,10 zł, w tym 250 zł tytułem wynagrodzenia autorskiego za koncert zespołu (...)’s, z dnia 16 czerwca 2007 r.

Stan faktyczny został ustalony przez Sąd Okręgowy na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, na podstawie dowodu z zeznań świadków M. S. (1) i I. S. oraz w oparciu o dowód z przesłuchania pozwanego w charakterze strony.

W rozważaniach prawnych Sąd I instancji stwierdził, że spór pomiędzy stronami sprowadzał się do sposobu wyliczenia i wysokości wynagrodzenia autorskiego należnego stronie powodowej na skutek zorganizowania przez pozwanego koncertu K.. Zdaniem Sądu Okręgowego strona powodowa, będąc organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi twórców, wykazała, że pod jej ochroną pozostają utwory, które były wykonywane podczas koncertu K. w dniu 12 stycznia 2007 roku w hotelu (...) w W.. Sąd Okręgowy wyjaśnił, że utwory polskich twórców podlegają ochronie stowarzyszenia w związku ze zgłoszeniem ich pod ochronę przez twórców do Stowarzyszenia (...), natomiast utwory zagranicznych twórców zostały powierzone stowarzyszeniu w zarząd i podlegają jego ochronie, ze względu na łączące go stosowne umowy („umowy o wzajemnej reprezentacji”) z innymi zagranicznymi organizacjami zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. Sąd Okręgowy wskazał, że kwota 40.000 zł uiszczona przez pozwanego na rzecz agencji (...) za koncert artystki K., nie stanowiła w całości jej wynagrodzenia, ale na kwotę tę złożyły się wynagrodzenia szeregu osób uczestniczących przy obsłudze koncertu i biorącym w nim udział. Wniosek taki wynika już z samej treści umowy zawartej z agencją (...) a także z oświadczenia pozwanego oraz zeznań świadków. W ust. 3 § 4 umowy zawartej z agencją (...) wskazano bowiem, że należne artyście wynagrodzenie wypłaci agencja, którego to wysokość określa zawarta pomiędzy nimi umowa. Mimo, że nie udało się ustalić, jaką dokładnie kwotę otrzymała K. to Sąd Okręgowy oparł się na stanowisku pozwanego, że artystka ta otrzymała za swój koncert kwotę 20.000 zł. Z tego względu, że strona powodowa, która wysokość należnego jej wynagrodzenia autorskiego 4.000 zł obliczyła

w ten sposób, że przyjęła stawkę 10% wynagrodzenia wykonawcy obliczonej na kwotę 40.000 zł, nie wskazała jaką kwotę otrzymała rzeczywiście artystka Sąd Okręgowy przyjął stanowisko reprezentowane przez pozwanego w toku postępowania, że artystka otrzymała od agencji (...) kwotę 20.000 zł. Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że pozwany pomimo zobowiązania się w umowie koncertowej z dnia 17 grudnia 2006 roku do uiszczenia tantiem autorskich za pośrednictwem właściwej terytorialnie dyrekcji okręgowej (...) według programu ramowego koncertu dostarczonego przez agencję (...), tantiem tych nie uiszczył. W konsekwencji uznał, że stronie powodowej należało się wynagrodzenie autorskie. Ustalając wysokość wynagrodzenia należnego stronie powodowej miał na uwadze, że K. podczas koncertu wykonała 12 utworów muzycznych, z których pięć było jej własnego autorstwa, tj. była autorem tekstu i muzyki a w pozostałych siedmiu przypadkach była współautorem utworu albo nie była w ogóle jego autorem. Przy obliczaniu wynagrodzenia autorskiego, Sąd Okręgowy uwzględnił tylko te utwory, których K. nie była autorem i utwory, których była współautorem. Nie uwzględnił natomiast własnych utworów artystki, gdyż K. otrzymała wynagrodzenie za koncert. Sąd Okręgowy obliczył należne stronie powodowej wynagrodzenie autorskie za utwory wykorzystane na koncercie K. w ten sposób, że dodał kwoty pieniężne siedmiu utworów muzycznych, które nie były w całości autorstwem K. i podzielił otrzymaną kwotę przez dwa, biorąc pod uwagę, że połowę kwoty, którą pozwany uiszczył agencji (...), otrzymała artystka. Co do występu K. K. w dniu 9 września 2007 r. Sąd Okręgowy stwierdził, że kwestia wynagrodzenia autorskiego należnego stronie powodowej w kwocie 80 zł została już rozliczona pomiędzy stronami. Natomiast odnośnie występu K. K. w dniu 31 sierpnia 2008 r. wskazał, że wysokość tego wynagrodzenia przysługującego stronie powodowej nie była przedmiotem sporu pomiędzy stronami. Z tego tytułu należne wynagrodzenie dla strony powodowej wyniosło 60 zł obliczone jako 10 % wynagrodzenia wykonawcy wg. umowy licencyjnej, które wyniosło 600 zł za występ w dniu 31 sierpnia 2008 r.

Sąd Okręgowy umorzył postępowanie na podstawie art. 203 § 1 k.p.c., co do żądania zapłaty kwoty 250 zł, wobec cofnięcia w toku procesu przez stronę powodową powództwa ze zrzeczeniem się roszczenie w tej części.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku złożyły obie strony.

Strona powodowa zaskarżyła wyrok w części tj. w punkcie 3 oraz w punkcie 4.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1. sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego
2. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania oceny dowodów opartej na przesłankach i okolicznościach z założenia błędnych i prowadzących do dowolnych wniosków oraz oparcie ustaleń faktycznych na twierdzeniach pozwanego.
3. naruszenie art. 17 i art. 50 pkt 3 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych poprzez ich błędną interpretację polegającą na przyjęciu, że twórcy utworów (K.) będącej jednocześnie wykonawcą tych utworów na koncercie w dniu 12 stycznia 2007 r. nie przysługuje odrębne wynagrodzenie z tytułu wykorzystania jej utworów na polu eksploatacji – publiczne wykonanie.

Na tych podstawach strona powodowa wniosła o zmianę wyroku w zaskarżonej części i uwzględnienie powództwa w całości ponad zasądzoną już kwotę 1.211,60 zł oraz zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz całości kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym, względnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania i zasądzenie od powoda kosztów postępowania apelacyjnego.

Pozwany zaskarżył wyrok w części tj. w punkcie 1.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego:

a. art. 233 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie przedłożonego przez powoda dokumentu w postaci wyciągu z rachunku z dnia 20 sierpnia 2007 r. oraz pisma pozwanego z dnia 27 marca 2008 r. na okoliczność zaspokojenia roszczenia powoda co do opłat od koncertów K. K., mimo iż przemawiało za tym wszechstronne rozważenie materiału zebranego w sprawie

b. art. 277 k.p.c. poprzez dopuszczenie dowodu z umowy licencyjnej z dnia 2 października 2002 r. na okoliczność zobowiązania pozwanego do zapłaty stronie powodowej wynagrodzenia za występ K., mimo, że umowa ta miała zastosowanie jedynie do publicznych a nie prywatnych wykonań utworów chronionych przez stronę powodową.

2. naruszenie prawa materialnego:

a. art. 6 k.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy strona powodowa twierdzi, że posiada ochronę majątkach praw autorskich do utworów G. B. oraz utworu „(...) a jednocześnie nie udowodniła tej okoliczności.

b. art. 50 pkt 3 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w sytuacji gdy występ K. w dniu 12 stycznia 2007 r. był prywatnym a nie „publicznym wykonaniem utworów”.

W konkluzji pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od strony powodowej na swoją rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniach złożonych apelacji strony rozwinęły argumentację poszczególnych zarzutów.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o oddalenie apelacji strony powodowej i zasądzenie od strony powodowej na swoją rzecz kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja strony powodowej nie była zasadna, natomiast apelacja pozwanego okazała się uzasadniona w znacznej części.

Sąd Apelacyjny podziela ustalenia faktyczne Sądu I instancji i przyjmuje je za własne.

Podstawą rozstrzygnięcia Sądu II instancji było uwzględnienie zarzutu przedawnienia, a zarazem pomiędzy stronami nie były sporne daty koncertów, daty wymagalności zryczałtowanego wynagrodzenia, pomijając na tym etapie rozważań problem obowiązku ich uiszczenia, data wniesienia pozwu, jak też wywiedzenie roszczenia z umowy stron. W tym zakresie możliwe było odniesienie się do apelacji przed rozważaniem zarzutów naruszenia prawa procesowego. Zarzut przedawnienia roszczeń, po za zasądzoną kwotą 60 zł dotyczącą koncertu z dnia 31 sierpnia 2008 r., okazał się zasadny. Pozew został wniesiony w dniu 18 października 2010 r. natomiast już z treści pozwu wynikało, że żądanie dotyczy wynagrodzenia za koncerty które odbyły się w dniach 12 stycznia 2007 r., 16 czerwca 2007 r., 9 września 2007 r. Z § 6 umowy licencyjnej z dnia 2 października 2002 r. wynika, że termin wymagalności to 15 następnego miesiąca po miesiącu w którym wykorzystano utwory objęte licencją. Z zestawienia dat powyżej wskazanych wynika, że termin trzech lat upłynął przed datą wniesienia pozwu. W związku z tym koniecznym jest rozważenie w jakim terminie następuje przedawnienie roszczeń z umowy licencyjnej. Niewątpliwie pozwany był podmiotem gospodarczym i umowę zawarł w ramach jej prowadzenia, a więc roszczenia z nią związane podlegają trzy letniemu przedawnieniu. Powód jest stowarzyszeniem, a stowarzyszenia mogą prowadzić działalność statutową i gospodarczą – art. 33 i 34 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U z 2001 r., Nr 79, poz. 855 j. t. ze zm.). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 sierpnia 2011 r. I CSK 633/10 (OSNC 2011, Nr 3, poz. 37) stwierdził, że „roszczenia o ochronę autorskich praw majątkowych przedawniają się w terminie przewidzianym w art. 118 k.c. z wyjątkiem roszczeń o naprawienie szkody do których zastosowanie ma art. 442¹ k.c.”, a z uzasadnienia wynika, że jest to termin trzyletni. W uzasadnieniu Sąd Najwyższy wskazał, że (...) jako podmiot zbiorowego zarządzania prawami

autorskimi występuje w pozycji nabywcy autorskich praw majątkowych w zakresie i przez czas określony w umowie. „Zbiorowy zarząd prawami autorskimi jest w istocie rodzajem usługi świadczonej odpłatnie na rzecz twórców”, jest profesjonalnym uczestnikiem obrotu, zawiera umowy cywilnoprawnym o korzystanie z powierzonych utworów. (por. także wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 2007 r. III SK 16/07, OSNP z 2009r., Nr 1-2, poz. 31). Ponadto odpowiednio zastosowanie może mieć treść wyroku NSA z dnia 27 maja 2009 r., (...) 163/08 – LEX nr 513321, rozróżniający działalność statutową i gospodarczą stowarzyszenia, przy uwzględnieniu specyfiki strony powodowej. W konsekwencji należało przyjąć, że roszczenie strony powodowej jest roszczeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej i ulega przedawnieniu w terminie lat trzech, a w rezultacie zarzut pozwanego okazał się zasadny. Kwota zasądzona za koncert z dnia 31 sierpnia 2008 r. w istocie nie była sporna między stronami, natomiast pozwany nie wykazał skutecznego jej zaliczenia na poczet innego rozliczenia, czy kompensaty. Powyższe było podstawą zmiany orzeczenia i uwzględnienia prawie w całości apelacji pozwanego, a oddalenia apelacji strony powodowej.

Sąd Apelacyjny odnosi się do pozostałych zarzutów obu apelacji. Zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. podniesionego przez stronę powodową dotyczy oceny złożonej przez M. S. na druku firmowym pozwanego deklaracji dotyczącej koncertu K. z 12. 01. 2007 r. W związku z tym nie można pominąć tego, że złożono dwie deklaracje różnej treści / k. 54 i 55 /, a także sporządzono w części odrębnie kolejne rozliczenia / k. 189 i k. 194 /, przy czym nie podważono stwierdzenia o dopisaniu koncertu K. przez pracownika powoda, na tych ostatnio wskazanych, a przedstawione kserokopie nie były uznaniem roszczenia.

Odrębnym zagadnieniem pozostaje, czy pracownik pozwanego był upoważniony do składania w jego imieniu oświadczeń, przy jednoosobowej działalności gospodarczej. Na marginesie Sąd dostrzega uchybienie w sposobie wskazaniu przez stronę powodową adresu pozwanego w postępowaniu, w sytuacji gdy dopełnił on obowiązku jego aktualizacji w ewidencji i podał aktualny na deklaracji. Sąd Apelacyjny podziela ustalenie Sądu I instancji, że z umowy stron wynika podstawa wynagrodzenia odniesiona do wynagrodzenia wykonawcy a nie agencji koncertowej, ustalenie, że artysta wykonawca otrzymuje jedynie część kwoty jest prawidłowe i zgodne z logiką i doświadczeniem życiowym.

Sąd Apelacyjny nie podzielił zarzutu związanego z wynagrodzeniem dla powoda za wykonanie własnego utworu artysty, z powodu ich niepublicznego wykonania, a więc nie objętego umową stron, jak i co najmniej dyskusyjności obowiązku zapłaty wynagrodzenia powodowi w sytuacji wykonania przez twórcę własnego utworu za który otrzymuje wynagrodzenie. Nie było to jednak podstawą orzeczenia stąd jedynie sygnał odniesienie do zarzutu.

Z apelacji pozwanego Sąd dostrzegł również istotność zarzutu nie wykazania, że wskazane zagraniczne organizacje zarządzające prawami są reprezentantami wskazanych twórców i artystów, w szczególności dotyczy to reprezentowania G. B. przez wskazaną organizację francuską, ale także dotyczy to organizacji amerykańskiej. Na konsekwencje prywatności występu wskazano już powyżej. Zaskarżony wyrok uległ zmianie wobec przyjęcia przedawnienia roszczenia, a wskazane powyżej okoliczności stanowiły odniesienie do apelacji i miały charakter dodatkowy, poza przyjętą podstawą orzeczenia.

Z przedstawionych powodów wyrok uległ zmianie – art. 386 § 1 k.p.c., a o kosztach orzeczono na podstawie art. 391 § 1 w zw. z art. 98 k.p.c., uwzględniając zakres uwzględnionej apelacji.